

Резюме плану управління ризиками для лікарського засобу
ІХТІОЛ, мазь 20 % по 25 г у банках скляних; по 25 г у тубі алюмінієвій, по 1
тубі в пачці з картону
*Синонімічне найменування — Ichthammol**

VI.2.1. Огляд епідеміології захворювання

1. Опік.

Опік — пошкодження тканин, викликане місцевим впливом високих температур (понад 55-60 С), агресивними хімічними речовинами, електричним струмом, світловим і іонізуючим випромінюванням. Тяжкість опіку оцінюють по площі ураженої поверхні та глибині ураження. За глибиною ураження тканин виділяють 4 ступеня опіку. При обмежених опіках загальна реакція на травму мало виражена, великі опіки призводять до розвитку так званої опікової хвороби, небезпечної летальним результатом через порушення в роботі серцево-судинної і дихальної систем, а також виникнення інфекційних ускладнень.

Щороку в Україні до 50 000 пацієнтів з опіковою хворобою звертаються за медичною допомогою до лікарів-спеціалістів. У переважній більшості хворих діагностовано опіки І–ІІА ступеня загальною площею від 1 до 15 % поверхні тіла.

2. Екзема.

Екзема – гостре чи хронічне запальне захворювання шкіри, що має нервово-алергічну природу та характеризується різноманітними висипами, почуттям печіння, свербінням і схильністю до рецидивів. Найчастіше екзема розвивається при розладах нервової і ендокринної систем або за наявності осередків хронічної інфекції (тонзиліту, гаймориту і т. п.), що підтримують стан підвищеної чутливості організму до яких-небудь алергенів, при захворюваннях шлунково-кишкового тракту і ін. Розрізняють справжню, себорейну, мікробну і професійну екзему.

У структурі шкірних захворювань екзема становить близько 25-30%, і можна з упевненістю стверджувати, що дане захворювання відноситься до числа найбільш поширених хронічних дерматозів.

3. Бешиха.

Бешиха — антропонозна інфекційна хвороба, що є однією з форм ураження β -гемолітичними стрептококами групи А (*Streptococcus pyogenes*) і характеризується серозним чи серозно-геморагічним вогнищевим запаленням шкіри і (або) слизових оболонок з переважанням ексудації, розвитком лімфаденіту і лімфангіту, гарячкою, загальнотоксичними проявами і може перебігати як гостро, так і хронічно.

На сьогодні бешиха є повсюдно поширеним, відносно малоконтагіозним інфекційно-алергічним захворюванням. За вибірковими даними на сьогодні захворюваність складає в середньому 15-20 на 10 тис. населення. При цьому госпіталізують, як правило, не більше 10-12 % від загального числа хворих. Вважають, що це найчастіша контактна людська інфекційна хвороба, Серед усіх патологій, викликаних інфекцією, за ступенем поширеності бешихове запалення тканин знаходиться відразу після ГРЗ, інфекцій шлунково-кишкового тракту і гепатиту.

4. Невралгія.

Невралгія — ураження периферійних нервів, що характеризується нападами болю в зоні іннервації будь-якого нерва. Невралгія розвивається переважно в нервах, що проходять у вузьких каналах і отворах.

Невралгія може бути в будь-якій частині тіла: починаючи від голови, закінчуючи ступнями ніг. У більшості випадків невралгія з'являється в результаті різних травм, інфекцій або важких форм простудних захворювань. Переохолодження — ще одна вагома причина появи невралгії.

Слід зазначити, що невралгія зустрічається досить рідко. Так, згідно зі статистичними даними, найпоширенішою з усіх типів цієї патології є невралгія трійчастого нерва, яка найчастіше розвивається у жінок похилого віку. Розповсюдженість невралгії трійчастого нерва у країнах Європи в середньому становить 4,3 на 100 тис. населення. У віці за 60 років захворюваність ще вища – щороку від 5 до 20 нових випадків цього захворювання на 100 тис. населення.

5. Артрит.

Артрит – збірне позначення будь-яких захворювань суглобів. Якщо запалення одночасно охоплює кілька суглобів, то його називають поліартритом. Артрит може бути основним захворюванням, наприклад, спонділоартрит, чи проявом іншого захворювання, зокрема, ревматизму. Є частим симптомом багатьох захворювань.

Артрит є широко поширеним захворюванням в людській популяції. В одних тільки Сполучених Штатах артритом страждають більше 42 мільйонів чоловік, причому кожен шостий внаслідок цієї хвороби став інвалідом. Слід зауважити, що серед причин інвалідності в цій країні артрит стоїть на першому місці. Що стосується країн, що розвиваються, таких як Бразилія, Індія, Індонезія, Китай, Малайзія, Мексика, Таїланд, Філіппіни і Чилі, то згідно з дослідженнями, які згадуються всесвітньою організацією охорони здоров'я, артрит і подібні до нього захворювання завдають там «не меншої шкоди, ніж в багатих країнах».

VI.2.2. Резюме результатів лікування

Для лікування захворювань шкіри, артритів, невралгій широко застосовуються лікарські засоби місцевої дії - мазі. До їх переваг в порівнянні з системними препаратами відносяться мінімальна кількість побічних ефектів і безпосередній вплив на вогнище запалення. На фармацевтичному ринку представлено досить багато сучасних місцевих лікарських засобів, які швидко і ефективно усувають неприємні симптоми ураження шкіри, як біль, запалення, свербіж. Проте і сьогодні в дерматології залишаються затребуваними вже давно відомі, перевірені і доступні препарати. Одним з них є мазь іхтіолова. Іхтіол почав застосовуватися в медичній практиці понад сто років тому. Він широко використовується для лікування шкірних захворювань, артритів, невралгій, завдяки своїм цінним фармакологічними властивостями. Стародавні цілителі застосовували мазі, зроблені на основі іхтіолу в своїй практиці досить успішно. Широке застосування іхтіолової мазі почалося в середині ХХ століття. У сучасних аптеках є багато антисептичних та дезінфекційних засобів, але іхтіолова мазь, є одним з найбільш ефективних і недорогих засобів, який допомагає позбавитися від безлічі шкірних захворювань. У ній міститься велика кількість сірки, яка володіє відмінними очисними і пом'якшуючими властивостями.

Іхтіолова мазь - ефективний, безпечний і доступний засіб для місцевого лікування патологій шкіри, що супроводжуються утворенням запального процесу. Мазь усуває свербіж шкіри при дерматитах, володіє кератолітичними властивостями і може використовуватися в якості місцевого антисептика. Мазь на основі іхтіолу пом'якшує шкіру, що зазубіла, сприяє відновленню регенерації на клітинному рівні і нормалізує обмінні процеси. При больовому

синдромі слабкої та помірної інтенсивності мазь чинить анальгезуючий ефект, який настає через кілька годин після нанесення препарату. Серйозною перевагою іхтіолової мазі перед подібними препаратами є її глибоке проникнення під шкіру людини. Багато сучасних мазей чинять виключно зовнішній вплив на ділянку ураженої шкіри. Внутрішні гнійні процеси для них недоступні. Мазь на основі іхтіолу проникає в найглибші шари шкіри. Потужний протимікробний ефект робить сильний вплив на патогенні мікроорганізми. Дуже швидко мазь проникає в капіляри і вени, усуває не тільки симптоми захворювання, але і його причини. Яскраво виражені набряклість і запальні процеси зникають вже через кілька сеансів використання препарату. У той же час, мазь покращує кровотік в судинах, оптимізує доставку корисних речовин і кисню по організму. Різнобічний терапевтичний ефект, яким володіє іхтіолова мазь, доступна ціна та простота у використанні зобов'язує кожного мати її у своїй домашній аптечці.

VI.2.3. Невідоме, щодо результатів лікування.

Відсутні достатні дані щодо застосування препарату у дітей та вагітних жінок.

VI.2.4. Резюме проблем безпеки

ВАЖЛИВІ ІДЕНТИФІКОВАНІ РИЗИКИ

Ідентифіковані ризики	Що відомо	Запобіжні заходи
Тяжкі нашкоджені реакції	Застосування іхтіолової мазі може призводити до тяжких нашкодженіх реакцій	Перед призначенням іхтіолової мазі медичний працівник повинен зібрати анамнез хворого щодо наявних алергічних реакцій та протипоказів, а також попередити пацієнта про можливі прояви алергічних реакцій та їх лікування.
Взаємодія з розчинами йодистих солей, алкалоїдів, солей важких металів	Існують дані в літературі, що іхтіол піддається коагуляції при взаємодії з препаратами срібла, заліза, міді, ртуті, свинцю, кальцію. При цьому відбувається реакція обміну, в результаті чого утворюється нерозчинний осад солей сульфоіхтіолової кислоти і виділення тіофенів в вигляді маслянистої маси. При взаємодії йоду з іхтіолом також має місце окислювально-відновна реакція. В результаті даних взаємодій втрачається терапевтична цінність лікарського препарату.	Пацієнт повинен попередити лікаря про те, що застосовує дані препарати. Не застосовувати препарат разом з розчинами йодистих солей, алкалоїдів, солей важких металів.

ВАЖЛИВІ ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ

Ризик	Інформація щодо даного ризику
Взаємодія з іншими препаратами для місцевого застосування	При одночасному застосуванні з іншими препаратами для зовнішнього застосування можуть утворюватися нові сполуки з непередбаченим ефектом.

ВАЖЛИВА ВІДСУТНЯ ІНФОРМАЦІЯ

Ризик	Що відомо
Застосування у дітей	Досвіду застосування препарату для лікування дітей немає.
Застосування вагітним жінкам та жінкам які годують груддю	Жінкам у період годування груддю не допускати потрапляння мазі на соски. Безпека та ефективність препарату у період вагітності або годування груддю не вивчались.

VI.2.5. Резюме заходів з мінімізації ризиків для кожної проблеми безпеки.

Як і для всіх лікарських засобів, для препарату Іхтіол існує затверджена Інструкція для медичного застосування - офіційна інформація про медичне застосування лікарського засобу, викладена відповідно до вимог нормативної бази України. Інструкція містить короткий опис характеристик препарату, який забезпечує ознайомлення лікарів, фармацевтів, інших фахівців в області охорони здоров'я, а також пацієнтів з докладною інформацією про те, як використовувати цей препарат, а також які можливі прояви побічних реакцій/ризиків при його застосуванні.

Запобіжні заходи, що описані в цьому документі, є рутинними заходами з мінімізації ризиків.

Ніяких додаткових заходів по мінімізації ризиків не потрібно. Планові заходи фармаконагляду вважаються достатніми, щоб контролювати профіль користі і ризику препарату і виявлення будь-яких проблем безпеки.

Цей препарат не має додаткових заходів з мінімізації ризиків.

VI.2.6. План запланованого післяреєстраційного розвитку (заплановані заходи у післяреєстраційному періоді).

Не плануються. Проводитимуться рутинні заходи фармаконагляду.

VI.2.7. Зведена таблиця змін до плану управління ризиками з часом

Не застосовується. ПУР подається вперше.